

Tzav, March 30, 2024

Leviticus 7:11-38

(11) This is the ritual of the sacrifice of well-being that one may offer to
(12) יהוה One who offers it for thanksgiving shall offer, together with the sacrifice of thanksgiving, unleavened cakes with oil mixed in —unleavened wafers spread with oil —and cakes of choice flour with oil mixed in, well soaked. (13) This offering, with cakes of leavened bread added, shall be offered along with one's thanksgiving sacrifice of well-being. (14) Out of this the person shall offer one of each kind as a gift to יהוה; it shall go to the priest who dashes the blood of the offering of well-being. (15) And the flesh of the thanksgiving sacrifice of well-being shall be eaten on the day that it is offered; none of it shall be set aside until morning. (16) If,

ויקרא ז':א-ל"ח
(יא) וְזֹאת תִּזְבַּח תְּנוּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: (יב) אֵם
עַל־תְּנוּחָהּ יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב |
עַל־זֶבַח הַתְּנוּחָה חֲלֹת מִצּוֹת
בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת
מִשְׁחֵים בַּשֶּׁמֶן וְסֹלֶת מְרֻבֶּכֶת חֲלֹת
בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן: (יג) עַל־חֲלֹת לֶחֶם
חֲמֵץ יִקְרִיב קֶרְבָּנוֹ עַל־זֶבַח תְּנוּחַת
שְׁלָמָיו: (יד) וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד
מִכָּל־קֶרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן
הַזֶּה אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה:
(טו) וּבִשְׂרֵר זֶבַח תְּנוּחַת שְׁלָמָיו בַּיּוֹם
קֶרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יָנִיחַ מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר: (טז) וְאִם־נָדָר | אוֹ נִדְבָה
זֶבַח קֶרְבָּנוֹ בַּיּוֹם הִקְרִיבוֹ אֶת־זֶבְחוֹ
יֵאָכֵל וּמִמַּחֲרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ
יֵאָכֵל: (יז) וְהַנּוֹתָר מִבִּשְׂרֵר הַזֶּבַח

however, the sacrifice offered is a votive or a freewill offering, it shall be eaten on the day that one offers the sacrifice, and what is left of it shall be eaten on the morrow. (17) What is then left of the flesh of the sacrifice shall be consumed in fire on the third day. (18) If any of the flesh of the sacrifice of well-being is eaten on the third day, it shall not be acceptable; it shall not count for the one who offered it. It is an offensive thing, and the person who eats of it shall bear the guilt. (19) Flesh that touches anything impure shall not be eaten; it shall be consumed in fire. As for other flesh, only one who is pure may eat such flesh. (20) But the person who, in a state of impurity, eats flesh from יהוה's sacrifices of well-being, that person shall be cut off from kin. (21) When a person touches anything impure, be it human impurity or an impure animal or any impure creature, and eats flesh

ביום השלישי באש ישרף: (יח)
ואם האכל יאכל מבשר-זבח
שלמיו ביום השלישי לא ירצה
המקריב אתו לא יחשב לו פגול
יהיה והנפש האכלת ממנו עונה
תשא: (יט) והבשר אשר יגע
בכל-טמא לא יאכל באש ישרף
והבשר כל-טהור יאכל בשר: (כ)
והנפש אשר-תאכל בשר מזבח
השלמים אשר ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: (כא) ונפש כיתגע
בכל-טמא בטמאת אדם או
בבהמה טמאה או בכל-שקץ
טמא ואכל מבשר-זבח השלמים
אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: {פ} (כב) וידבר יהוה
אל-משה לאמר: (כג) דבר אל-בני
ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב
ועז לא תאכלו: (כד) וחלב נבלה
וחלב טרפה יעשה לכל-מלאכה

from יהוה's sacrifices of well-being, that person shall be cut off from kin. (22) And יהוה spoke to Moses, saying: (23) Speak to the Israelite people thus: You shall eat no fat of ox or sheep or goat. (24) Fat from animals that died or were torn by beasts may be put to any use, but you must not eat it. (25) If anyone eats the fat of animals from which offerings by fire may be made to יהוה, the person who eats it shall be cut off from kin. (26) And you must not consume any blood, either of bird or of animal, in any of your settlements. (27) Anyone who eats blood shall be cut off from kin. (28) And יהוה spoke to Moses, saying: (29) Speak to the Israelite people thus: The offering to יהוה from a sacrifice of well-being must be presented by the one who offers that sacrifice of well-being to יהוה: (30) one's own hands shall present יהוה's offerings by fire. The offerer shall present the fat with the breast,

וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהּ: (כה) כִּי
כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָהּ
הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּיָּה: (כו)
וְכֹל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֵי־כֵם לְעֹף וְלַבְּהֵמָה: (כז)
כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַל כָּל־דָּם
וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: (כח)
וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(כט) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה
יָבִיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבֶחַ
שְׁלָמָיו: (ל) יָדָיו תְּבִיאֶנָּה אֵת אֲשֵׁי
יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הַחֹזֶה יְבִיאֵנוּ
אֵת הַחֹזֶה לְהַגִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לְפָנָי
יְהוָה: (לא) וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַחֹזֶה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: (לב) וְאֵת שׁוֹק
הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לְכַהֵן מִזֶּבְחֵי
שְׁלָמֵיכֶם: (לג) הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם
הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן

the breast to be elevated as an elevation offering before יהוה; (31) the priest shall turn the fat into smoke on the altar, and the breast shall go to Aaron and his sons. (32) And the right thigh from your sacrifices of well-being you shall present to the priest as a gift; (33) he from among Aaron's sons who offers the blood and the fat of the offering of well-being shall get the right thigh as his portion. (34) For I have taken the breast of elevation offering and the thigh of gift offering from the Israelites, from their sacrifices of well-being, and given them to Aaron the priest and to his sons as their due from the Israelites for all time. (35) Those shall be the perquisites of Aaron and the perquisites of his sons from יהוה's offerings by fire, once they have been inducted to serve יהוה as priests; (36) these יהוה commanded to be given them, once they had been anointed, as a due from the

לו תהיה שוק הימין למנה: (לד)
כי את־חזה התנופה ואת | שוק
התרומה לקחתו מאת בני־ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן אותם
לאהרן הכהן ולבניו לקק־עולם
מאת בני ישראל: (לה) זאת
משחת אהרן ומשחת בניו מאשי
יהוה ביום הקריב אתם לכהן
ליהוה: (לו) אשר צנה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם מאת בני
ישראל חקת עולם לדחתם: (לז)
זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח
השלמים: (לח) אשר צנה יהוה
את־משחה בהר סיני ביום צותו
את־בני ישראל להקריב
את־קרבניהם ליהוה במדבר סיני:
{פ}

Israelites for all time throughout the ages. (37) Such are the rituals of the burnt offering, the meal offering, the sin offering, the guilt offering, the offering of ordination, and the sacrifice of well-being, (38) with which יהוה charged Moses on Mount Sinai, when commanding that the Israelites present their offerings to יהוה, in the wilderness of Sinai.

Numbers 19:1-22

spoke to Moses and Aaron, יהוה (1) saying: (2) This is the ritual law that has commanded: Instruct the יהוה Israelite people to bring you a red cow without blemish, in which there is no defect and on which no yoke has been laid. (3) You shall give it to Eleazar the priest. It shall be taken outside the camp and slaughtered in his presence. (4) Eleazar the priest shall take some of its blood with his finger and

במדבר י"ט:א'-כ"ב

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: (ב) זֹאת חֻקַּת
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
דַּבֵּר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ
מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל: (ג)
וַנִּתְּתֶם אֹתָהּ אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה
וְשָחַט אֹתָהּ לְפָנָיו: (ד) וְלָקַח
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ

sprinkle it seven times toward the front of the Tent of Meeting. (5) The cow shall be burned in his sight—its hide, flesh, and blood shall be burned, its dung included — (6) and the priest shall take cedar wood, hyssop, and crimson stuff, and throw them into the fire consuming the cow. (7) The priest shall wash his garments and bathe his body in water; after that the priest may reenter the camp, but he shall be impure until evening. (8) The one who performed the burning shall also wash those garments in water, bathe in water, and be impure until evening. (9) Another party who is pure shall gather up the ashes of the cow and deposit them outside the camp in a pure place, to be kept for water of lustration for the Israelite community. It is for purgation. (10) The one who gathers up the ashes of the cow shall also wash those clothes and be impure until

וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד
מִדָּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים: (ה) וְשָׂרַף
אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֲרָה
וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פְּרִשָׁה
יִשְׂרָף: (ו) וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז
וְאֵזוֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ
אֶל־תּוֹךְ שְׂרִפַּת הַפָּרָה: (ז) וְכִבֵּס
בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
וְאַחֵר יָבֵא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא
הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב: (ח) וְהִשְׂרָף אֹתָהּ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: (ט) וְאִסְּףָהּ
| אִישׁ טָהוֹר אֵת אֲפֵר הַפָּרָה
וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בַּמָּקוֹם טָהוֹר
וְהִיטָה לְעֵדוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נִדָּה חַטָּאת הִוא:
(י) וְכִבֵּס הָאִסְּף אֶת־אֲפֵר הַפָּרָה
אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיטָהּ
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
לְחֻקַּת עוֹלָם: (יא) הַנִּגְעַב בְּמַת
לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת

evening. This shall be a permanent law for the Israelites and for the strangers who reside among them.

(11) Those who touch the corpse of any human being shall be impure for seven days. (12) They shall purify themselves with [the ashes] on the third day and on the seventh day, and then be pure; if they fail to purify themselves on the third and seventh days, they shall not be pure.

(13) Those who touch a corpse, the body of a person who has died, and do not purify themselves, defile the Tabernacle; those persons' shall be cut off from Israel. Since the water of lustration was not dashed on them, they remain impure; their impurity is still upon them. (14) This is the ritual: When a person dies in a tent, whoever enters the tent and whoever is in the tent shall be impure seven days; (15) and every open vessel, with no lid fastened down, shall be impure. (16) And in the open, anyone who

יָמִים: (יב) הוּא יִתְחַטֵּא בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר
וְאִם-לֹא יִתְחַטֵּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: (יג)
כָּל-הַנִּגָּע בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם
אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת-מִשְׁכַּן
יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה לֹא-זֶרֶק עָלָיו
טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמְאָתוֹ בּוֹ: (יד)
זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי-יָמוּת בְּאֹהֶל
כָּל-הַבָּא אֶל-הָאֹהֶל וְכָל-אֲשֶׁר
בְּאֹהֶל יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים: (טו)
וְכָל כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צִמִּיד
פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: (טז) וְכָל
אֲשֶׁר-יָגַע עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה
בְּחִלְ-חֶרֶב אֹו בְּמֵת אֹו-בְעֵצִים
אָדָם אֹו בְּקִבְר יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים:
(יז) וְלִקְחוּ לְטָמֵא מֵעֶפֶר שְׂרָפָת
הַחֹטֵאת וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים
אֶל-כָּלִי: (יח) וְלָקַח אֹזֹוב וְטַבַּל
בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל-הָאֹהֶל

touches a person who was killed or who died naturally, or human bone, or a grave, shall be impure seven days. (17) Some of the ashes from the fire of purgation shall be taken for the impure person, and fresh water shall be added to them in a vessel. (18) Another party who is pure shall take hyssop, dip it in the water, and sprinkle on the tent and on all the vessels and people who were there, or on the one who touched the bones or the person who was killed or died naturally or the grave. (19) The pure person shall sprinkle it upon the impure person on the third day and on the seventh day, thus purifying that person by the seventh day. [The one being purified] shall then wash those clothes and bathe in water—and at nightfall shall be pure. (20) If any party who has become impure fails to undergo purification, that person shall be cut off from the congregation for having defiled

וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר
הָיוּ-שָׁם וְעַל-הַנִּגְעַ בְּעֶצֶם אֹ
בַחֲלָל אֹ בַמֵּת אֹ בַקֶּבֶר: (יט)
וְהִזָּה הַטָּהָר עַל-הַטָּמֵא בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֹטְאוֹ
בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ
בַּמַּיִם וְטָהָר בְּעָרֵב: (כ) וְאִישׁ
אֲשֶׁר-יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרַתָּה
הַנְּפֹשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי
אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה
לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא: (כא)
וְהִיָּתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִזָּה
מִי-הַנִּדָּה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהִנִּילַע בְּמַיִ
הַנִּדָּה יִטְמָא עַד-הָעָרֵב: (כב) וְכָל
אֲשֶׁר-יִגְעֹבוּ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנְּפֹשׁ
הַנִּגְעַת תִּטְמָא עַד-הָעָרֵב: {פ}

s sanctuary. The water of יהוה' lustration was not dashed on that person, who is impure. (21) That shall be for them a law for all time. Further, the one who sprinkled the water of lustration shall wash those clothes; and whoever touches the water of lustration shall be impure until evening. (22) Whatever that impure person touches shall be impure; and the person who touches the impure one shall be .impure until evening